

The Holy See

KATEHEZA PAPE BENEDIKTA XVI.

NA OPĆOJ AUDIJENCIJI

Srijeda, 27. prosinca 2006.

Boić je izraz Boje ljubavi prema čovjeku

Draga braćo i sestre,

današnji se naš susret odvija u boićnom ozračju obiljeenom nutarnjom radošću zbog Spasiteljeva rođenja. Prekjučer smo proslavili to otajstvo čiji se odjek širi kroz liturgiju svih ovih dana. To je otajstvo svjetla što ga ljudi u svakom vremenu mogu vjerom proivljavati. U našem srcu odjekuju riječi evanđelista Ivana, čiji blagdan upravo danas slavimo: "Et Verbum caro factum est - I Riječ je tijelom postala i nastanila se među nama" (Iv 1,14). Na Boić, dakle, Bog je došao nastaniti se među nama; došao je zbog nas, kako bi ostao s nama. Pitanje koje se provlači kroz dvije tisuće godina kršćanske povijesti sljedeće je: "Zašto je to učinio, zašto je Bog postao čovjekom?"

Da bismo odgovorili na to pitanje pomae nam pjesan što su je zapjevali anđeli nad betlehemsom špiljom: "Slava Bogu u visini, mir na zemlji ljudima miljenicima njegovim" (Lk 2,14). Pjesan boićne noći koja je ušla i u misnu "Slavu", dio je već liturgije, baš kao i ostala tri novozavjetna hvalospjeva koji se odnose na Isusovo rođenje i djetinjstvo: Blagoslovljen, Veliča i Sad otpuštaš slugu svoga. Dok su ova tri hvalospjeva uključeni u časoslov jutarnje, večernje i povečerja, Slava je našla svoje mjesto upravo u svetoj misi. Anđeoskim su riječima, već od 2. stoljeća, pridodani zazivi: "hvalimo te, blagoslivljamo te, klanjamo ti se, slavimo te, zahvaljujemo ti radi velike slave tvoje", a kasnije i drugi zazivi: "Gospodine Boe, Jaganjče Boji, Sine Očev, koji oduzimaš grijehе svijeta...", sve dok se nije uobličio skladan hvalospjev koji se u liturgijskoj godini pjeva najprije u boićnoj misi, a onda i na sve blagdane. Stavljen na početak euharistijskoga slavlja, hvalospjev Slava ističe kontinuitet koji postoji između Kristova rođenja i smrti, između Boića i Uskrsa, kao nerazdvojivih vidova jedinstvenog otajstva spasenja.

Evandjelje pripovijeda kako je mnoštvo anđela pjevalo: "Slava Bogu na visini i na zemlji mir ljudima miljenicima njegovim". Anđeli pastirima navješćuju da Isusovo rođenje jest slava Boja u visinama; ono jest mir na zemlji za ljude, njegove miljenike. Stoga je prikladno nad špilju postaviti ove anđeoske riječi kao tumačenje otajstva Boića, koje se ostvarilo u jaslama. Izraz "slava" (grč. doksa) označuje Boji sjaj koji stvorenja potiče na hvalu punu zahvalnosti. Reći će sveti Pavao: "Spoznanje slave Boje" zasvijetlilo je "na licu Kristovu" (2 Kor 4,6). "Mir" (eirene) predstavlja puninu mesijanskih darova, to jest spasenje koje se - kao što Pavao uvijek primjećuje - poistovjećuje sa samim Kristom: "On je mir naš" (Ef 2,14). Tu je konačno i spominjanje ljudi "dobre volje." Dobra volja (eudokia) u svakodnevnom govoru podsjeća na "dobru volju" ljudi, no tu se zapravo misli na Boju naklonost prema ljudima, koja ne poznaje granica. Evo, tako, i boićne poruke: Isusovim rođenjem, Bog je objavio svoju naklonost prema svima.

Vratimo se pitanju: "Zašto je Bog postao čovjekom?" Sveti Irenej piše: "Riječ se učinila djeliteljicom Očeve slave na korist ljudi... Slava Boja ivi je čovjek - vivens homo - a njegov seivot sastoji u gledanju Boga" (Adv. Haer. IV,20,5.7). Slava Boja očituje se, dakle, u spasenju čovjeka, kojega je Bog toliko ljubio "da je dao svoga Sina Jedinorođenca - kae evandelist Ivan - da nijedan koji u njega vjeruje ne propadne, nego da ima ivot vječni" (Iv 3,16). Ljubav je, tako, posljednji uzrok Kristova utjelovljenja. U tom smislu osobito je dojmljivo razmišljanje teologa H. U. von Balthasara, koji je napisao: Bog "nije u prvom redu apsolutna moć, nego apsolutna ljubav čija se vlast ne očituje u zadržavanju za sebe onoga što mu pripada, nego u odricanju" (Mysterium paschale I,4). Bog što ga motrimo u jaslama jest Bog-Ljubav.

Na taj nam način anđeoski navještaj zvuči i kao poziv: "neka bude" slava Bogu u visini, "neka bude" mir na zemlji ljudima, miljenicima njegovim. Jedini način proslave Boga i izgradnje mira u svijetu sastoji se u poniznom i pouzdanom prihvaćanju dara Boića: ljubavi. Anđeoska pjesan tada moe postati molitva koju valja često ponavljati, ne samo u ovo boićno doba. To je hvalospjev Bogu u visini i arka molitva za mir na zemlji, koja se mora prevesti u konkretno zauzimanje oko izgradnje mira u našem ivotu. To je zadatak što nam ga Boić povjerava.